

### **TGF - Gospel Celebration – Hånden på hjertet (3)**

#### **Tema: Lys i verden**

Det er blevet juletid. Mørket har sænket sig over byen, der er pyntet op med julelys i mange hjem og de store indkøbsgader lyser op i natten, så vi ikke misser de mange gode tilbud, som med duften af gløgg og æbleskiver, holder Dankortet varmt.

Julen er en måned, som trækker kontrasterne frem mellem lys og mørke, mellem det som er og det som vi drømmer om, mellem en til tider uskøn virkelighed, som trænger sig på og et ønske om at holde fast i noget værdifuldt, som vi ikke vil give slip på.

Julemånedens klassiske temaer i Biblen taler ind i dette og minder os om, at det ikke er lige meget, hvad vi står for og kæmper for som mennesker, at der er et omdrejningspunkt, en lysende stjerne, som oplyser os og sætte os i stand til at leve vores liv med udgangspunkt i nåden, barmhjertigheden og håbet, så vi ikke lader vores hjerter blive hårde og mister vores menneskelighed og vores himmelske aftryk.

Nåde, barmhjertighed og håb er dyrebare gaver, som er givet os i kærlighed og som kan forvandle vores egne liv, men også denne verden.

Lad os læse dagens tekst fra Paulus brev til Kolossenserne:

*12 I skal være glade og sige tak til jeres far. Han har sat jer i stand til at få del i det lys, som han har lovet dem, der tror på ham. 13 Han har revet os ud af mørket og ført os ind i sin søns kongerige. 14 Sønnen har købt os fri og sørget for, at vi får tilgivelse for det, vi har gjort forkert.*

*15 Vi ser den usynlige Guds billede, når vi ser hans søn, der blev født som den første, før alt andet blev skabt.*

*16 For gennem sin søn har Gud skabt alt i himlen og på jorden, det synlige og det usynlige, universets konger og fyrster, åndelige magter og myndigheder. Alt er blevet skabt gennem ham og skal rette sig mod ham.*

*17 Selv var han til før alt andet, og alting består på grund af ham.*

*18 Han er hovedet, og de kristne er hans krop. Han er begyndelsen, den første, der stod op fra de døde, for at han kunne være den første af alle.*

*19 Hele Guds fylde skulle bo i ham,*

*20 og gennem ham skulle verden forsones med Gud.*

*Da Jesus døde på korset, stiftede Gud fred på jorden og i himlen.*

*21 Engang var I langt fra Gud. I var fjendtligt indstillet og opførte jer ondt, 22 men nu har Gud også forsonet sig med jer gennem Kristus. Han døde som et jordisk menneske, for at I til sin tid kan stå foran Gud, værdige, fejlfri og uangribelige. 23 Men det kræver, at I står fast i troen på Kristus og ikke bevæger jer væk fra det håb, I fik, da I hørte om ham. Det budskab er givet videre til mennesker på hele jorden. (Kol 1, 12-23)*

Vores kultur bliver for tiden båret af et skift i perspektiv og syn på hinanden.

Glemmer vi hvad Guds rige har travlt med i denne verden, så går vi fra at være skamfrie til at blive skamløse og derfor opfører vi os, som om vi er omdrejningspunktet for denne verden, selvom det er på bekostning af andre og i virkeligheden på bekostning af os selv.

Rigtig mange mennesker slås i forvejen med ikke at føle sig gode nok til det liv, som de lever. Og når der er for stor forskel mellem det liv vi har og det liv vi synes vi burde leve, så kommer skammen, så kommer selvhadet, så kommer misundelsen, så kommer håbløsheden, så kommer depressionen og forvandler os til mennesker, som har svært ved at gribe livet, nåden, glæden.

Det er det, som Jesus har gjort op med en gang for alle!! Det er julens helt centrale budskab. Guds kærlighed gør op med dette falske selvbillede og livssyn og sætter os i stand til at elske os selv igen, fordi vi er gode nok, som vi er. Guds rige giver sprog for det og giver os muligheden for at erfare Guds nåde, tilgivelse, barmhjertighed og håb i vores egne liv.

Det er det, som Paulus prøver at kommunikere til menigheden i Kolossæ. *Vær glæde og sig tak! I har fået del i Guds rige, lysets rige. I er købt fri og tilgivet! I har et håb, som er større end livet... og I kan ved troen på Jesus stå værdige, fejlfri og uangribelige overfor Gud med håb.*

Men der er et stigende antal mennesker, som ikke forstår hvad vi mennesker er skabt til og som ikke har forståelse for Guds

gave til os og lever som skamløse mennesker. Det viser sig på mange måder i denne tid.

Det kommer frem i vores måde at være i trafikken på.

- Antallet af overgreb i trafikken er fordoblet i de seneste år... uanset om det er vold overfor andre trafikanter, påkørsler af andre trafikanter, verbale overfusninger m.m.
- Det kommer frem i måden vi fører samtaler på i politiske debatter på nettet eller på mange andre områder. Sproget er blevet så rått, at mange politikere ikke vil have en facebook profil eller anden offentlig profil, fordi de bliver svinet til helt uhæmmet.
- Det kommer frem gennem vold og fysiske overgreb i vores brokvarterer, som nu begynder at gå ud over helt tilfældige borgere.
- Det kommer frem gennem de mange seksuelle overgreb, som #metoo kampagnen har givet sprog for og som vi løbende kan læse om i medierne.
- Det kommer frem i den måde vi taler til ansatte i forretninger på eller selv bliver tiltalt af ansatte. Det kommer frem i den måde vi behandler vores lærere, myndigheder og andre med autoritet. Respekten for andre er historisk lav.

Glemmer vi hvad Guds rige har travlt med i denne verden, så er vi gennem vores manglende engagement med til at bifalde en verden, hvor kærligheden er blevet kold.

Når Paulus skriver, at Jesus er hovedet og vi – de kristne - er kroppen, så er det for at minde os om, hvor vigtig en rolle vi har fået i forhold til at udbrede Guds rige, i forhold til at pege hen på Jesus, i forhold til at ændre hvert enkelt

menneskehjerte, som vi har indflydelse på, ved at være et lys i denne verden, som lyser op og viser en anden vej, en vej fyldt med nåde, barmhjertighed og håb.

Hånden på hjertet... Det kræver en aktiv indsats fra dig og mig, som nogen gange betyder at vi skal tale imod og kæmpe imod skamløsheden, når vi møder den i vores hverdag eller at vi nogen gange skal opmuntre de, som er slået i jorden, fordi de ikke kan leve op til de forventninger, som de oplever der er til dem... og derfor skammer sig.

Begge dele... både de skamløse og de skamfulde har brug for Guds riges vej... at blive mødt af Guds kærlighed, tilgivelse og nåde, så de kan leve som skamfrie og få del i Guds rige.

Og skal vi se indad, så oplever vi måske selv tider, hvor vi har brug for at blive mødt af Guds nåde, barmhjertighed, tilgivelse og håb, så vi ikke selv mister fodfæstet og kommer til at modarbejde Guds riges vej i denne verden.

Hånden på hjertet... Jeg glæder mig næsten dagligt over, at Gud – gennem Jesus – har forsonet sig med mig, at jeg har fået lov til at blive en del af Guds rige og at jeg kan få lov til at erfare Guds nåde, barmhjertighed og tilgivelse og være en del af Guds riges glade medarbejdere for en bedre verden.

Det giver håb, det sætter en forventning i mit hjerte og giver mig mod på – en dag ad gangen – at være med til at lyse op i denne verden.

*”v14 I er verdens lys. En by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules. v15 Man tænder heller ikke et lys og sætter det under*

*en skæppe, men i en stage, så det lyser for alle i huset. v16 Således skal jeres lys skinne for mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres fader, som er i himlene.” (Matt 5,14-16)*